

- .Εκατόμβες αμάχων**
- .Ισοπεδώνουν συνοικίες οι νεοναζί σιωνιστές**
- .Σθεναρή η ένοπλη αντίσταση των Παλαιστινίων μαχητών**
- .Βράζει η Δυτική Όχθη**
- .Προς νέα Ιντιφάντα;**

Σχεδόν ένας μήνας έχει περάσει από την έναρξη της επιχείρησης «Προστατευμένη Αιχμή», δηλαδή από τη φασιστική επίθεση του ισραηλινού κράτους στη Γάζα. Στους ανελέητους βομβαρδισμούς από την ξηρά, από τη θάλασσα και από τον αέρα έχει προστεθεί η εισβολή του ισραηλινού στρατού με τανκς, βαρύ οπλισμό και επιθετικά ελικόπτερα στη Λωρίδα της Γάζας, όπου οι Παλαιστίνιοι μαχητές αντιστέκονται σθεναρά και προκαλούν πλήγματα στον κατακτητή.

Πάνω από 1.200 είναι οι σκοτωμένοι Παλαιστίνιοι -άμαχοι οι περισσότεροι και μεταξύ τους

πολλά παιδιά-, ενώ οι τραυματίες, που αυξάνονται αλματωδώς, έχουν φθάσει, την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, τους 6.700. Έχουν ισοπεδωθεί πάνω από 500 και έχουν υποστεί ζημιές κοντά στα 2.700 σπίτια, ενώ έχουν βομβαρδιστεί και καταστραφεί ολοσχερώς ή μερικώς 46 σχολεία, 56 τζαμιά και 7 νοσοκομεία. Και όλα αυτά πριν καν υπάρξει απολογισμός για τις εκατόμβες που έχει προσθέσει η νέα τακτική της νεοναζιστικής ισραηλινής ηγεσίας, που θέλει να φτάσει τους χιτλερικούς στο «κατόρθωμα» της Γκερνίκα, να δίνει εντολές ισοπέδωσης ολόκληρων πια συνοικιών της Γάζας. Επιπλέον, στο στόχαστρο των φασιστών δολοφόνων έχουν μπει και οι υποδομές της, όπως το λιμάνι και τελευταία και ο μοναδικός σταθμός παροχής ηλεκτρικής ενέργειας (βυθίζοντας τη Γάζα στο σκοτάδι), ενώ από τους βομβαρδισμούς δεν ξεφεύγουν και χώροι που λειτουργούν υπό την αιγίδα του ΟΗΕ, όπως σχολεία και άλλα κτίρια όπου φιλοξενείται άμαχος πληθυσμός που έχει χάσει τα σπίτια του από τους βομβαρδισμούς.

Στόχοι, φόβοι... και αδιέξοδα της φασιστικής ισραηλινής επίθεσης

Αυτή η απίστευτης βαρβαρότητας δολοφονική επιχείρηση του ισραηλινού στρατού έχει ομολογημένο έναν στρατιωτικό και έναν πολιτικό στόχο. Ο πρώτος είναι η «πλήρης αποστρατιωτικοποίηση» της Λωρίδας της Γάζας. Η εξουδετέρωση επί της ουσίας του οπλοστασίου της Χαμάς, της Ισλαμικής Τζιχάντ, αλλά και όλων των αριστερών παλαιστινιακών οργανώσεων (Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης κ.λπ.). Εμείς, από την πλευρά μας, δεν θεωρούμε έναν τέτοιο στόχο εφικτό, εκτός και αν το Ισραήλ αποφασίσει να δολοφονήσει όλους τους κατοίκους της Λωρίδας της Γάζας. Οπότε, όπως και αρκετοί αναλυτές επισημαίνουν, η ισραηλινή φασιστική ηγεσία μάλλον ευελπιστεί πως με αυτήν της την επιχείρηση θα δοθεί ένα τέτοιο χτύπημα στην παλαιστινιακή αντίσταση που θα καταστήσουν αδύνατη την εκτόξευση ρουκετών για κάποιο διάστημα, κάτι που και γι' αυτό εμείς τουλάχιστον έχουμε επιφυλάξεις αν μπορεί να επιτευχθεί.

Ο ομολογημένος πολιτικός στόχος, όπως αναφέραμε και στο προηγούμενο κείμενό μας, είναι η διάλυση της συμφωνίας Φατάχ – Χαμάς. Τι άλλο μπορούν να σημαίνουν τα λόγια του Νετανιάχου πως «ο σημερινός κύκλος της βίας έχει τις ρίζες του στον σχηματισμό της λεγόμενης κυβέρνησης εθνικής ενότητας μεταξύ Αμπάς και Χαμάς». Ή τι άλλο, εκτός από ευθεία προειδοποίηση γι' αυτά που θα ακολουθούσαν ενάμιση μήνα μετά, ήταν η τοποθέτησή του ίδιου, τον περασμένο Μάιο (αμέσως μετά την συμφωνία Φατάχ – Χαμάς), πως «ο Αμπάς

πρέπει να επιλέξει ανάμεσα στην ειρήνη με τη Χαμάς και την ειρήνη με το Ισραήλ», στέλνοντας ταυτόχρονα τα αεροπλάνα του να βομβαρδίσουν τη Γάζα;

Πίσω και πέρα από αυτούς τους ομολογημένους στόχους, νομίζουμε, όπως επίσης έχουμε ξανά αναφέρει, βρίσκονται οι φόβοι και οι ανασφάλειες του ισραηλινού φασιστικού κράτους, που έχουν κατακόρυφα αυξηθεί από την συνεχιζόμενη και εντεινόμενη αστάθεια στη Μέση Ανατολή. Δεν είναι ένα μόνο «μήνυμα αποτροπής προς το Ιράν» (είναι και αυτό) όπως επισημαίνει, μιλώντας στο «Βήμα της Κυριακής» της 20ής Ιουλίου, ο Τομ Ρόγκαν, Αμερικανός αρθρογράφος της βρετανικής εφημερίδας «Guardian». Αλλά ένα συνολικό μήνυμα προς τις χώρες και προς τα καθεστώτα της περιοχής που στέκονται εχθρικά ή επικριτικά απέναντί του, με πρώτο φυσικά το Ιράν, και ακολουθεί η Τουρκία και το Κατάρ (που φιλοξενεί τον ηγέτη της Χαμάς). Αποτελεί μήνυμα και στα φιλικά προς το ίδιο καθεστώς, όπως αυτό της (σημερινής) Αιγύπτου, της Ιορδανίας, της Σαουδικής Αραβίας, όσον αφορά τις στρατιωτικές δυνατότητες του Ισραήλ (αν ποτέ σκεφτούν να αλλάξουν στάση). Αποτελεί και ένα μήνυμα προς το μεγάλο αφεντικό (τις ΗΠΑ) για το ότι η πολιτική (Ομπάμα) δεν βρίσκει σύμφωνη την ισραηλινή ηγεσία, η οποία συνεχίζει να επιμένει στον δρόμο που χαραχτηκε από την ομάδα Μπους – Τσένι και η οποία ακριβώς γι' αυτό τον λόγο δεν είναι απίθανο να χρησιμοποιείται από τη μερίδα εκείνη της ιμπεριαλιστικής αστικής τάξης των ΗΠΑ που είναι συνδεδεμένη με μια άλλη τακτική στην περιοχή και όχι μόνο.

Και αδιέξοδα της φασιστικής ισραηλινής επίθεσης

Ωστόσο η έως τώρα επιχείρηση όχι μόνο δεν φαίνεται να πετυχαίνει τους πολιτικούς της στόχους, που είναι και οι πιο σημαντικοί (όπως επίσης δεν φαίνεται ικανή να πετύχει και τους στρατιωτικούς της στόχους, που είναι άρρηκτα δεμένοι με τους πρώτους και τους υπηρετούν), αλλά αρχίζει να δημιουργεί αντίθετα από τα αναμενόμενα αποτελέσματα και να παράγει σοβαρά αδιέξοδα στη φασιστική ισραηλινή πολιτική.

Η κλιμάκωση της επιθετικής τακτικής με την εισβολή στη Λωρίδα της Γάζας και η κατακόρυφη αύξηση των βομβαρδισμών επέφερε πολλά νέα δεινά στον παλαιστινιακό λαό αλλά δεν φάνηκε ικανή -μέχρι στιγμής- να διασπάσει τη συμμαχία Φατάχ – Χαμάς. Και όχι μόνο αυτό. Η ηγεσία της Φατάχ (Αμπάς) κάτω από την ισχυρή λαϊκή πίεση που εκφράζεται πια και στο «προπύργιο» της, τη Δυτική Όχθη, αναγκάστηκε, μέσω του γενικού γραμματέα

της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΟΑΠ, να υπογραμμίσει πως «οι όροι της Χαμάς και της Ισλαμικής Τζιχάντ για την κατάπαυση του πυρός αντιπροσωπεύουν τη συλλογική θέληση των Παλαιστινίων και την εθνική ενότητα». Οι όροι αυτοί αφορούν την άρση του αποκλεισμού της Γάζας και την απελευθέρωση των κρατουμένων (περισσότεροι από χίλιοι) του προληπτικού πογκρόμ συλλήψεων που εξαπέλυσε το Ισραήλ τον περασμένο μήνα στη Δυτική Όχθη.

Έτσι έπεσε στο κενό και η προσπάθεια διάλυσης της συμφωνίας των δύο οργανώσεων που εξελίχθηκε με αφορμή την πρόταση εκεχειρίας της Αιγύπτου και την προσπάθεια να εμφανιστεί η Χαμάς ως αδιάλλακτη. Για την αποκατάσταση της αλήθειας, η Αίγυπτος προώθησε ένα σχέδιο εκεχειρίας που δεν λάμβανε υπόψη του τις θέσεις της Χαμάς, το οποίο διακίνησε και συμφώνησε με τις ΗΠΑ, το Ισραήλ και την Παλαιστινιακή Αρχή, προσπαθώντας έτσι να φέρει προ τετελεσμένων τη Χαμάς, η οποία το απέρριψε κατηγορώντας -και σωστά- την αιγυπτιακή ηγεσία για «πρωτοβουλία παράδοσης και υποταγής, που δεν αξίζει ούτε το μελάνι που γράφτηκε».

Ταυτόχρονα, όπως μαρτυρούν και οι ανακοινώσεις του ένοπλου τμήματος (Ταξιαρχίες Αμπού Αλί Μουσταφά[i]) του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (ΛΜΑΠ-PFLP), μια νέα αγωνιστική ενότητα δημιουργείται στη βάση των Παλαιστίνιων μαχητών στη Λωρίδα της Γάζας, που προβάλλουν σθεναρή αντίσταση στους Ισραηλινούς εισβολείς.

Βέβαια το Ισραήλ είναι σίγουρο πως θα επιμείνει όσο μπορεί σε αυτή την κατεύθυνση διάλυσης της συμφωνίας Φατάχ - Χαμάς, και κάτι τέτοιο πιστοποιεί η πρόταση που έγινε από την πλευρά του και ταυτόχρονα με την αποδοχή της πρότασης της Αιγύπτου για εκεχειρία. Πρόταση η οποία περιλαμβάνει δύο σημεία: α) την ανάληψη από την Αίγυπτο του ελέγχου τόσο στο εσωτερικό της Γάζας όσο και του ελέγχου των συνόρων της Λωρίδας της Γάζας και β) την αντικατάσταση των φυλάκων της Χαμάς στο συνοριακό πέρασμα της Ράφα από συνοριοφύλακες της Παλαιστινιακής Αρχής.

Επίσης μπορεί το μήνυμα να είναι ισχυρό και προς όλα τα γειτονικά κράτη, αλλά μάλλον λειτούργησε ως μπούμεραγκ. Διότι στην περίπτωση της Τουρκίας αυτό όχι μόνο δεν απέτρεψε, ίσα ίσα, το αντίθετο, έσπρωξε τον Ερντογάν σε ακόμα πιο εχθρικές προς το Ισραήλ δηλώσεις. Ενώ δεν είναι χωρίς σημασία πως η τουρκική ισλαμιστική οργάνωση ΙΗΗ[ii] ανακοίνωσε αυτές τις μέρες πως το επόμενο διάστημα θα στείλει νέο στολίσκο προς τη Γάζα, αυτή τη φορά συνοδευόμενο, για λόγους προστασίας, από πολεμικά σκάφη της Τουρκίας. Απειλή που ακόμα και αν δεν πραγματοποιηθεί, είναι ενδεικτική για το πόσο έχουν περιπλακεί τα πράγματα στις σχέσεις Τουρκίας - Ισραήλ, γεγονός που ανησυχεί ιδιαίτερα τις

ΗΠΑ. Ενώ δεν είναι χωρίς σημασία η σύμπλευση Ιράν, Τουρκίας, Κατάρ και Σουδάν, που απαιτούν τον άμεσο τερματισμό των πολεμικών επιχειρήσεων του Ισραήλ. Από κοντά και ο Λίβανος, που προσφεύγει στον ΟΗΕ για να καταγγείλει ότι το Ισραήλ έριξε πάνω από 100 οβίδες πυροβολικού σε λιβανέζικο έδαφος, ενώ μέσα σε επτά μήνες έχει παραβιάσει 516 φορές την απόφαση του ΣΑ του ΟΗΕ με την οποία τέθηκε τέλος στον πόλεμο του 2006, πόλεμος που είχε προκληθεί από την εισβολή του Ισραήλ στον Λίβανο.

Η διεθνής κατακραυγή μετά και τη δολοφονία των τεσσάρων παιδιών που έπαιζαν στην παραλία της Γάζας και η οποία εντείνεται διαρκώς έπειτα από κάθε νέο έγκλημα του σιωνιστικού-φασιστικού Ισραήλ. Η διεθνής απομόνωση που βιώνει μετά από χρόνια το Ισραήλ στον ΟΗΕ. Ειδικότερα, η διεθνής έρευνα που διέταξε το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ για «ενδεχόμενη διάπραξη εγκλημάτων πολέμου» με ψήφους των μουσουλμανικών και αραβικών κρατών, με τις ΗΠΑ να ψηφίζει ενάντια και 17 αποχές μεταξύ των οποίων οι 9 ευρωπαϊκές χώρες και η Ιαπωνία (που παίζουν τον ρόλο του Πόντιου Πιλάτου). Οι μεγάλες διαδηλώσεις στην Ευρώπη και το κύμα συμπαράστασης στον δοκιμαζόμενο παλαιστινιακό λαό. Αλλά και στο ίδιο το Ισραήλ. Πέρα από τους ανθρωπόμορφους Ισραηλινούς νεοναζί που πανηγυρίζουν, σε βίντεο που κυκλοφορεί στο Διαδίκτυο, διότι «δεν υπάρχουν ούτε σχολεία αλλά ούτε και παιδιά για να πάνε σχολείο στη Γάζα», υπάρχουν πια και σοβαρές αντιδράσεις. Έτσι το εσωτερικό μέτωπο που προσπάθησε η φασιστική ισραηλινή ηγεσία να οικοδομήσει, ασελγώντας πάνω σε τρία Ισραηλινά αγόρια που απήχθησαν στις αρχές του μήνα, ράγισε μετά τη μεγάλη διαδήλωση δεκάδων χιλιάδων Ισραηλινών πολιτών στο κέντρο του Τελ Αβίβ, που απαιτούσαν τον τερματισμό της εισβολής και της επίθεσης. Ενώ οι 46 έφεδροι που αρνήθηκαν να αναλάβουν υπηρεσία στη Δυτική Όχθη επικαλούμενοι λόγους συνείδησης διότι θα καλεστούν να καταστείλουν τις δίκαιες αντιδράσεις των Παλαιστινίων, δεν θα μείνουν χωρίς συνεχιστές.

Με όλα αυτά το Ισραήλ έχει δημιουργήσει στον εαυτό του ένα πολιτικοστρατιωτικό αδιέξοδο. Το οποίο μέχρι στιγμής δείχνει να θέλει να το «λύσει» με ακόμα μεγαλύτερους δολοφονικούς τυχοδιωκτισμούς και επέκταση των σφαγών. Έτσι μόνο μπορεί να ερμηνευτούν οι τελευταίες δηλώσεις του Νετανιάχου που καλεί τον ισραηλινό λαό «να είναι προετοιμασμένος για μια παρατεταμένη επιχείρηση στη Λωρίδα της Γάζας», με ό,τι αυτό σημαίνει.

Ταυτόχρονα όλα αυτά έχουν πονοκεφαλιάσει τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό ή τουλάχιστον το τμήμα εκείνο που εκφράζεται μέσα από την πολιτική Ομπάμα. Έτσι σχεδόν αναγκαστικά από την πλευρά των ΗΠΑ μπορεί να είναι δεδομένη η στήριξη που παρέχει στο μαντρόσκυλό του στην περιοχή της Μέσης Ανατολής. Γι' αυτό κάθε τόσο κάνει λόγο «για το δικαίωμα του

Ισραήλ στην αυτοάμυνα» και για το «δικαίωμα να καταστρέψει το οπλοστάσιο των τρομοκρατών» (όπως ονομάζει σχεδόν όλες τις παλαιστινιακές αντιστασιακές οργανώσεις). Αλλά, στην αρχή παρασκηνιακά και τώρα πια ανοιχτά, ασκεί μεγάλες πιέσεις. Διότι ακριβώς αρχίζει να διαβλέπει τα σοβαρά αδιέξοδα που παράγει η ακολουθούμενη πολιτική της ισραηλινής ηγεσίας. Και τα οποία έχουν ήδη βραχυκυκλώσει διάφορες κινήσεις στην περιοχή, στις οποίες είτε συμφωνεί όλο το αμερικανικό κατεστημένο (π.χ. την πίεση προς την Τουρκία για ευθυγράμμιση) είτε μονάχα το τμήμα εκείνο που στοιχίζεται πίσω από τον Ομπάμα (άνοιγμα καναλιών επικοινωνίας με το Ιράν έπειτα από αμοιβαίες υποχωρήσεις). Η κυρίαρχη μέχρι σήμερα τάση του αμερικανικού ιμπεριαλισμού έχει λοιπόν βάσιμους φόβους ότι θα διακυβευθούν πολλά για την αμερικάνικη πολιτική ελέγχου και επικυριαρχίας σ' αυτήν την περιοχή. Και σε μια στιγμή με ανοιχτό το μέτωπο της Ουκρανίας, δεν είναι και ό,τι καλύτερο για την ίδια.

Προς τρίτη Ιντιφάντα;

Οι διαδηλώσεις της περασμένης Παρασκευής από τη Ραμάλα προς την Ιερουσαλήμ συγκρίνονταν ευθέως από όλους τους επί τόπου παρατηρητές σε παλμό και μαζικότητα με τις μεγάλες διαδηλώσεις της πρώτης και δεύτερης Ιντιφάντα του παλαιστινιακού λαού. Το δορυφορικό δίκτυο Al Aqsa της Χαμάς, καλούσε όλες τις προηγούμενες μέρες «τους Παλαιστινίους στη Δυτική Όχθη να ξεσηκωθούν για να συμπαρασταθούν στ' αδέλφια τους στη Λωρίδα της Γάζας» και «να ξεκινήσουν ενωμένοι μια τρίτη Ιντιφάντα». Νομίζουμε πως είναι κατανοητή η ειδική αναφορά που γίνεται στους Παλαιστινίους της Δυτικής Όχθης, διότι όλοι καταλαβαίνουν, μαζί και η Χαμάς, πως δύσκολα θα αρχίσει κάτι από τη Γάζα που αυτή τη στιγμή βομβαρδίζεται και βιώνει ταυτόχρονα εισβολή, άρα έχει «στις πλάτες της» και το κομμάτι της ένοπλης αντίστασης στον εισβολέα. Είναι όμως τα πράγματα σε αυτό το επίπεδο, δηλαδή στο να ξεσπάσει μια τρίτη Ιντιφάντα; Από την πλευρά μας, οι προσλαβάνουσες είναι τέτοιες και τόσες που δεν μας δίνουν τη δυνατότητα να προχωρήσουμε σε μια τέτοια εκτίμηση. Αυτό που εμφανίζεται πάντως και μπορούμε με σχετική σιγουριά να το συνυπογράψουμε είναι πως στους Παλαιστινίους στη Δυτική Όχθη έχουν ξεκινήσει σοβαρές και γρήγορα εξελισσόμενες διεργασίες. Δημοσιογράφοι αναφέρουν πως οι Παλαιστίνιοι διαδηλωτές έπειτα από καιρό ξεπερνούν τους δισταγμούς τους και ξαναπλησιάζουν τα ισραηλινά φυλάκια, που είναι σπαρμένα στην παλαιστινιακή γη, πετροβολώντας τα. Ήδη ο λαός της Παλαιστίνης μετρά και στη Δυτική Όχθη δέκα νεκρούς από πυρά Ισραηλινών στρατιωτών σε άοπλους διαδηλωτές. Η ανεργία και η φτώχεια

αυξάνονται πια με γρήγορο ρυθμό και στη Δυτική Όχθη, ενώ κάθε μέρα ξεφυτρώνουν ολόκληρες συνοικίες εποίκων που καταπατούν τα εδάφη της Παλαιστίνης. Όλα αυτά είναι ένα εύφορο έδαφος για το ξέσπασμα μιας τρίτης εξέγερσης. Θα δούμε...

Από την πλευρά του ελληνικού λαού, ύστερα από τις πρώτες άμαζες και πλήρως αναντίστοιχες με τα γεγονότα διαδηλώσεις, υπήρξαν τουλάχιστον πορείες που είχαν αξιοπρεπείς όρους μαζικότητας, αν και στο ζήτημα αυτό νομίζουμε πως το κίνημα αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό «απολαμβάνει» τα αποτελέσματα της υποχώρησης του αντιιμπεριαλιστικού κινήματος. Για την οποία, πρώτη από όλους ευθύνεται η κοινοβουλευτική και μεγάλο μέρος της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς, που απαξίωνε έως και συκοφαντούσε ως εθνικιστική^[iii] την αντιιμπεριαλιστική πάλη του λαού μας. Διότι τμήμα αυτής της πάλης είναι και η αντιιμπεριαλιστική αλληλεγγύη στον δίκαιο αγώνα του λαού της Παλαιστίνης για τερματισμό της ισραηλινής κατοχής και την κατάκτηση μιας λεύτερης πατρίδας.

Οι προσπάθειες λοιπόν πρέπει να συνεχιστούν και να ενταθούν. Να καταγγεληθεί η συνεχιζόμενη σφαγή του παλαιστινιακού λαού και να απαιτηθεί να τερματιστεί η εισβολή του ισραηλινού στρατού καθώς και οι φασιστικοί βομβαρδισμοί στη Λωρίδα της Γάζας. Να απαιτηθεί να σταματήσει ο ναζιστικής έμπνευσης αποκλεισμός της Λωρίδας της Γάζας. Να καταγγείλουμε τις ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και την ΕΕ που με την πολιτική τους στηρίζουν ενεργά το κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ. Να καταγγεληθεί, τέλος, με τον πιο απόλυτο τρόπο η ελληνική κυβέρνηση, που συνεχίζει, υπηρετώντας τους αμερικανικούς σχεδιασμούς για την περιοχή, τη «στρατηγική συνεργασία» με το Ισραήλ, και να απαιτηθεί η διακοπή κάθε σχέσης με το φασιστικό ισραηλινό κράτος.

Τ.Σ.

[i] Ονομάζονται έτσι προς τιμήν του δολοφονημένου, το 2001, από το Ισραήλ, γενικού γραμματέα της οργάνωσης, Αμπού Αλί Μουσταφά.

[iii] Η οργάνωση ΙΗΗ ήταν που είχε στείλει το πλοίο «Μαβί Μαρμαρά» να συμμετάσχει στον διεθνή στολίσκο που είχε επιχειρήσει να προσεγγίσει τη Γάζα και ο οποίος καταλήφθηκε από Ισραηλινούς κομάντος, με αποτέλεσμα τον θάνατο Τούρκων ακτιβιστών. Τότε είχε προκληθεί σοβαρό διπλωματικό επεισόδιο μεταξύ Τουρκίας και Ισραήλ, που υποτίθεται ότι έληξε μετά τη συγγνώμη του Νετανιάχου προς τον Ερντογάν.

[iii] Σε αυτό το κλίμα απαξίωσης και συκοφάντησης της αντιιμπεριαλιστικής πάλης σιγόνταραν και τμήματα του αντεξουσιαστικού χώρου, διότι μέσα από αυτό επιβεβαίωναν τις ιδεοληψίες τους. Γι' αυτό και δεν πρέπει να μας φαίνεται παράξενο που η πολιτική των ίσων αποστάσεων ανάμεσα σε θύτη και θύμα, και η οποία εν τέλει δικαιώνει τον θύτη, δεν αποτελεί συνειδητή επιλογή μόνο του «δημοκράτη» Καμίνη και πολλών άλλων «δημοκρατών» του φυράματός του. Αλλά βρήκε θιασώτες στους χειριστές γνωστού ιστότοπου του α/α/ε χώρου (που μάλλον ζήλεψαν τη «δόξα» εκείνου του απόντα από την ηρωϊκή αντίσταση του λαού μας στη ναζιστική-φασιστική κατοχή, που εκθείαζαν κάποτε στον ίδιο ιστότοπο).

Πηγή: kkeml.gr